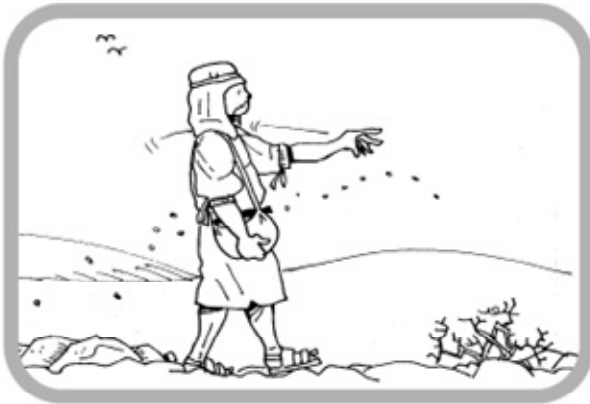

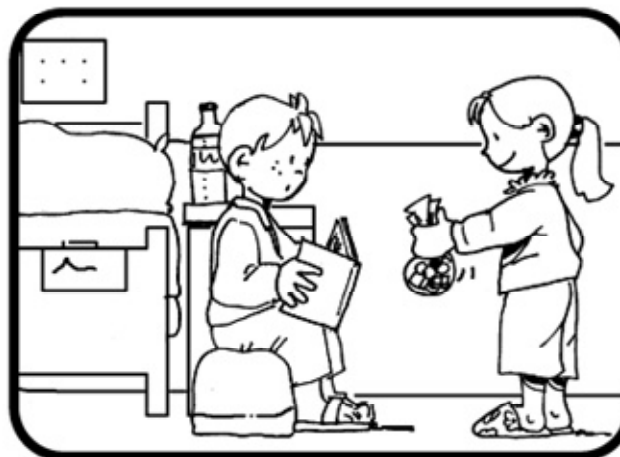
Mindig újra kezdhetek...

„Állhatatossággal fogjátok megmenteni a lelketeket.”
(Lk 21,19)

Egy alkalommal Jézus ezt a példabeszédet mondta: Kiment a magvető vetni. Amint vetett néhány szem köves talajra hullott. A magok csakhamar kikeltek, de mivel nem volt elég föld a gyökereiket nem tudták mélyre eresztetni ezért a forró napon gyorsan elszáradtak. Voltak szemek, melyek bogáncsok közé hullottak. Amint a bogáncsok megnőttek, elfojtották őket, és nem hoztak termést. De volt mag, amely jó földbe hullott. Ez, amikor kikelt, kifejlődött bő termést hozott. Jézus elmagyarázta tanítványainak példabeszéde lényegét: A magvető Isten tanítását veti, a lelkiünkbe. Ha nem hallgatunk Isten igéjére a mag nem fog növekedni bennünk. De ha hallgatunk rá és mindig újra kezdünk kitartó bátorsággal a szeretetben, akkor, mint a jó föld befogadjuk az igét és bő termést hoz bennünk.

Kriszta - szlovákiai gen4 - ezt írja barátnőinek a kórházból: Szeretettel üdvözöllek titeket és nagyon köszönöm a leveleteket. Szívesen lennék veletek, de sajnos nem lehet. Jó ideje már, hogy kórházban

vagyok. Nehéz ilyen körülmények között szeretnem, de igyekszem mindig újra kezdeni. Elmesélem nektek egy tapasztalatomat: Tamás, aki itt van velem a kórházban, mindig összetöri mások játékait, és rengeteget nyafog. Elhatároztam,

hogy szeretem őt. Játsoztam vele, kölcsön adtam neki a könyveimet, mindig megkínáltam csokival. Egyszer odajött hozzám és meg kérdezte. „Lehetnének barátok? Kezet fogtunk és azóta nagyon jó barátok vagyunk. ”Sziaosztok gen4-ek. Mennyire szeretnék veletek lenni. Krisztina.

